बक्र बुँस् (von बक्र) adv. vielfach; oftmals, wiederholt P. 5, 4, 42 nebst Vårtt. 6,3,35, Vårtt. 1. Vop. 7,68. स ट्रब सिक्तस्य बक्रुशा द्रपाणि विकित्ति TS. 1,5,9,2. बलीन्हरेत् Kauç. 74. N. 18, 7. 19, 12. 28. 23, 20. 26. 24,3. R. 1,1,49. 2,96,8. Suça. 1,152,18. 168, 2. 2, 248, 13. Çik. 22. 59. Месн. 103. Spr. 1373. 2196. 3193. Катная. 43,384. Макк. Р. 52, 29. सु॰ Sav. 3,84.

बक्रशार्खें (बक्क + शाला, adj. vielästig TBa. 3,2,1,2. TS. 6,3,2,4. Davon nom. abstr. ○ल n. in übertr. Bed. Ind. St. 5,160,2.

बक्रशाल (बक्र + शाला) m. Tithymalus antiquorum Moench. (मुक्ती) Riéan. im ÇKDa. — Vgl. बाद्धशाल.

बक्रशिख (बक्र + शिखा) 1) adj. viele Spitzen habend. — 2) f. म्रा eine best. Wasserpstanze, = जलपिटपूली Rāéan. im ÇKDR.

ৰক্তস্ত্ৰ (ৰক্ত + মৃত্ন) adj. viele Hörner habend; m. Bein. Vishņu's H. ç. 71.

बङ्गेयुत (वज्ज + युत) adj. Siddi. K. 243, a, 14. der Vieles studirt hat, sehr yelehrt M. 4, 135. 8, 350. MBH. 3, 13441. 12, 2449. R. 6, 95, 60. Suga. 1, 14, 10. Ragh. 15, 36. Spr. 287. 2434. 3280. Kathâs. 7, 42. Mârk. P. 118, 11. ম° R. 1, 6, 15. মৃ॰ 12, 8 (7 Gorr.). — Vgl. বাজ্মন্য.

बङ्गमुति (बङ्ग + मु॰) f. das Vorkommen der Mehrzahl im Texte: ेते: weil die Mehrzahl im Text steht Làp. 4, 10, 18. Kàrs. Çs. 24, 3, 22.

জক্ত স্থানীয় (von জক্ত + স্থান) m. pl. N. pr. einer buddhistischen Schule (die Anhänger grosser Gelehrsamkeit) Bunn. Intr. 446. Lot. de la b. l. 357. Wassiljew 226. fgg. 243.

बक्जम्रेयसी (बक्ज + ग्रें) adj. (auch m.) Schol. zu P. 1, 2, 48, Vårtt. 4, 3, Vårtt.

बर्ङ्कसदाचार (वङ्क + स°) adj. Siddi. K. 243,*a*,14.

बक्रमंतात (बक्र + मं°) 1) adj. viele Nachkommenschaft —, vielen Nachwuchs habend. — 2) m. Bambusa spinosa Çabdak. im ÇKDr.

बर्ऊंसमुदाचार (बङ्क + स°) adj. P. 6,2,176, Sch.

बक्रसंपुर (बक्क + सं°) m. eine best. Wurzel, = विज्ञुकान्द् Râgan.

बक्रसाईँ (बक्र + सार्) adj. kernhaft: यूपवृत्त ÇAT. Ba. 11,7,2,1. खिर्र् 13,4,4,9. Nach Rågan. im ÇKDa. m. = खिर्र् Acacia Catechu Willd.

बक्तमाक्त्र (von बक्त + सक्त्र) adj. f. श्रा viele Tausende ausmachend, zu vielen Tausenden seiend MBu.1,1208.1229.2,1910. 3,14845. R.1,16,18.

बक्रम् s. u. बक्रम्.

बङ्गमुत (बङ्ग + मृत) 1) adj. viele Kinder —, vielen Nachwuchs habend. — 2) f. त्रा Asparagus racemosus Willd. AK. 2, 4, 3, 19.

बक्रमुवर्णन (von बक्र + मुवर्ण) m. N. pr. eines Agrahara an der Ganga Karuas, 7,41.

बङ्गमू (बङ्ग + सू) 1) adj. fruchtbar. — 2) f. Sau Çabdar. im ÇKDr. बङ्गमु Schwein Taik. 2,5,5. बङ्गमू Sau Wilson nach ders. Aut.

बर्डें मूला (von ब्रह्ड + मूला) adj. aus vielen Sûkta bestehend gaņa गुणादि zu P. 6,2,176.

बद्धमूति (बद्ध + मू^o) adj. f. die oft geboren —, gekalbt hat: ेगा AK. 2,9,71. H. 1268.

बक्त मूँयन् (बक्त + मू°) adj. viel gebärend RV. 2,32,7.

बद्धास्तवावित ,बद्ध + स्तव - म्रा°) f. Titel einer Sammlung von Hym-

nen Wilson, Sel. Works I, 167.

বক্তমন (নক্ত + মন) 1) adj. viel fliessend, vieles Harz von sich gebend. — 2) f. মা Boswellia thurifera Roxb. Çabdak. im ÇKDR.

বক্তাবন (বক্ত + Fan) 1) adj. viele Töne von sich gebend. — 2) m. Eule Çabbarthak. bei Wils.

वक्रोहिर्एय (वक्क + हि॰) adj. Bez. eines Ekâha, der sonst Dûṇâça heisst, Kârı. Çs. 22,8,26. Schol. zu Çîñkh. Çs. 14,32,3.

वहर्त (वड़ + 3°) m. Bez. einer Art Bettler MBH. 13, 6478. Verz. d. Oxf. H. 269, a, 12. 14. 16. 31. fgg. Wilson, Sel. Works I, 231. बहाइ BHág. P.

বছনে n. Beag. P. 4,29,12 von Bursour durch la réunion des diverses espèces d'aliments übersetzt; sonach hätte er darin বক্ত und বিশ্ব gesehen. Die Scholien der einen Bomb. Ausg. erklaren das Wort nicht; in der anderen Ausg. fehlt bei uns gerade das Blatt, auf dem dieser Vers steht.

वहर्त्वक्र + ज॰) adj. nom. acc. pl. neutr. बहर्ति P. 7, 1,72, Vårtt. बहर्ति nach Andern.

অক্রাদাজান m. N. pr. = بهرام قان Verz. d. B. H. 166,7.

ब्रिह्न, ब्रह्मिक und ब्रह्मीक s. u. ब्रिह्मि u. s. w.

बहुँ तर् (बद्ध + श्र°) adj. vielsilbig gaņa गुणादि zu P. 6, 2, 176. RV. Paār. 5, 4. श्र° 2.

बहुति (बहु + श्र°) adj. Bez. gewisser Verse, in welchen mehrere Agni erwähnt sind, Çâñkn. Ba. 19, 4.

बह्मध्यन (बङ्ग 🕂 म्र °) adj. Siddu. K. 243,a,14.

बह्मध्याप (बद्ध + म्र) adj. aus vielen Kapiteln bestehend gaņa गु-णादि zu P. 6, 2, 176.

बहुत । वह + म्रन) adj. speisenreich RV. 10,146,6. Çat. Br. 1,6,4,14. बहुप und बहुप (वह + 2. मृप् adj. viel Wasser enthaltend L'ééval. zu Unabis. 2,58.

বন্ধানে (বন্ধ + শ্ব°) 1) adj. viele Kinder —, viele Jungen habend; grosse Nachkommenschaft versprechend (Himmelszeichen) Ind. St. 2,238. — 2) m. a) Schwein. — b) Maus Riéan. im ÇKDR.

वर्ह्मभिधान (वर्ह्स + म्र °) n. der Plural P.V. PRit. 13,7.

बह्म । (बद्ध + श्रम्र) m. N. pr. eines Sohnes des Mudgala VP. 434. बह्मादिन् (बद्ध + श्रा॰) adj. viel essend, als Umschreibung von पुत्त्व-ঘ Nia. 13, s.

ৰন্ধাঘিৰ (vom folg.) n. vieles Essen, Gefrässigkeit Verz. d. Oxf. H. No. 368.

वङ्गाशिन् (वङ्ग + म्रा॰) 1) adj. viel essend, gefrässig: श्चन् Spr. 1939. — 2) m. N. pr. eines der Söhne des Dhṛtarashṭra MBu. 1, 2737. 4550. 5,2027. 6,3901.

वद्धार्ध्य (बङ्ग + म्रा॰) adj. viele Wunder enthaltend: स्वर्ग INDR. 5,14. वद्धार्ध्यप्य adj. dass. Kathās. 29,14.

बह्नीश्चर् (बङ्क + ई°) N. pr. eines Heiligthums: °माक्रात्म्य Verz. d. Oxf. H. 66, a, 38.

बहुच् (बङ + ऋच्) adj. versreich: सामन् Siddh. K. zu P. 5,4,74. सूक्त Vop. 6,75. als Bez. des Rgveda Coleba. Misc. Ess. I, 14. einer Çâkhâ des Rgveda 307. 314. In der Stelle: इत्येते बहुचा प्रोक्ता संहिता यै: